



# ST. HANSHAUGEN HISTORIELAG

*Medlemsblad for historielaget som omfatter bydel St. Hanshaugen*

Nr 6 • MAI 2023



*Bislett stadion sett mot nord og Louises gate. Foto: Harald Slaatsveen.*

## FOR 2023–2024 BESTÅR STYRET AV:

- Leder:** Arnhild Hegtun,  
Ullevålsveien 65, 0454 Oslo  
tlf. 934 949 74
- Sekretær:** Lisen Roll,  
Ullevålsveien 67 B, 0454 Oslo  
tlf. 950 52 728
- Kasserer:** Bjørn Torleiv Flatland,  
Pilestredet Park 19, 0176 Oslo  
tlf. 414 13 736
- Dag Grønvold  
Dalsbergstien 22 F, 0170 Oslo  
tlf. 020 43 775
- Ingrid Østen  
Eugenies gate 15, 0168 Oslo  
tlf. 992 49 280
- Knut Gulbrandsen  
Anton Schjøth's gate 5, 0454 Oslo  
tlf. 484 80 579
- Vara.:** Ellen M. Omtvedt Jenssen,  
Lyder Sagens gate 17, 0358 Oslo  
tlf. 924 23 679
- Karin Lund,  
Sognsveien 3, boks 6, 0451 Oslo  
tlf. 482 13 225
- Helge Høifødt,  
Fougstads gate 29, 0173 Oslo  
tlf. 909 13 267
- Revisor:** Tor Grødum,  
Vallegata 4, 0454 Oslo  
tlf. 913 70 838
- Valgkomité:**  
Helga Arnesen  
Anton Schjøth's gate 23, 0454 Oslo  
tlf. 474 04 338
- Liv Dietrichs  
Vallegata 4, 0454 Oslo  
tlf. 416 48 887

## Innholdsfortegnelse

Leder .....	1
Historisk sus i Ullevålsveien 13. februar 2023 ..	3
Hatte-Mona .....	10
Nye Bislett blir til .....	15
Folkets stadion .....	21
Quiz .....	23
1. april i NRK .....	25
Årsmelding 2022 .....	27
Fra Bydel St.Hanshaugen .....	31
Aktiviteter .....	33

### Redaksjon

Helge Høifødt, tlf. 909 13 267  
Liv Dietrichs, tlf. 416 48 887

Har du stoff til senere blader?  
Kontakt oss.

Utgitt av St. Hanshaugen historielag, Oslo 2023  
ISSN 2703-9048

Design: Elisabeth Vold Bjone  
Trykk: LOS Digital AS  
Satt med Palatino 10,5/14  
og trykt på 120g Soporset

### Mailadresse:

historie@sthanshaughenhistorielag.no

### Nettside:

www.sthanshaughenhistorielag.no

### Bankkontonr:

1503 69 75234 (DNB)

### Org.nr:

915 547 982

Grasrotandel:

915 547 982

Medlemsbladet er trykket med støtte fra  
Bydel St. Hanshaugen, prosjektet *Bli kjent med  
bydel St. Hanshaugen*.

# Leder

Til neste år blir det byjubileum i Oslo. Forberedelsene er i gang. Fellesrådet for historielagene i Oslo og Oslo Kulturarvnettverk, som vårt historielag er med i, deltar i arbeidsgruppen som ledes av Odd Einar Dørum. Arbeidstittelen er «Oslos Byjubileum i 2024 – fra Oslo til Christiania i 1624 og til Oslo igjen i 1924». Det vil ganske sikkert bli mange markeringer og mye å lære i jubileumsåret – til inspirasjon for oss. For allerede året etter, i 2025, kan vi markere vårt eget 10-års jubileum som historielag.

Medlemsbladet du nå holder i hånden er det 6. i rekken. Bladet har blitt populært, det fordeles til historielagets medlemmer og aktuelle samarbeidspartnere i bydelen. To blad hvert år, ett om våren og ett om høsten. Det er ambisjonen, og så langt har frivillighetsmidler fra bydelen gjort dette mulig. Medlemsbladene er en god dokumentasjon på hva historielaget har drevet med når det gjelder medlemsmøter med ulike foredrag, byvandring og beskrivelser av ikoniske bygg i bydelen vår. Det gis også beskrivelser av aktuelle utfordringer om

pågående endringer – fra regjeringskvartalet i sør, Bislett stadion i vest, Ullevål sykehus i øst, Veterinærhøyskolen på Adamstuen til NRK i nord.

Æres den som æres bør. Det var tidligere rektor ved Bolteløkka skole, Liv Dietrichs, som tok initiativ til å stifte historielaget i 2015. De tre første årene med Lisbet Lindholm som leder. Fra 2018 overtok Liv Dietrichs. Sammen med svært kompetente folk i styret har hun arbeidet og ivret for alle sider av historielagets virksomhet, og satte i gang arbeidet med å utgi et medlemsblad. Nå ønsket hun, Bjørn Bjerkeskaug og Tor Grødum avløsning. På årsmøtet i mars ble det foretatt valg og endringer i styresammensetningen. Det gledelige er at alle tre fortsetter sitt arbeid i historielaget, Liv i redaksjonen for medlemsbladet, og Tor som revisor. Stor takk for det arbeidet dere har nedlagt i styret, og det gode grunnlaget som er lagt for det videre arbeidet.

Alle som vil bidra i fortsettelsen ønskes velkommen!

*Arnhild Hegtun*



*Et tilfeldig møte i et middagsselskap i 1903 førte til etablering av Norsk Hydro 2. desember 1905.*

## HISTORISK SUS I ULLEVÅLSVEIEN 13. FEBRUAR 2023

AV ARNHILD HEGTUN

På dagen 120 år etter at professor Kristian Birkeland og ingeniør Sam Eyde traff hverandre for første gang – i et middagsselskap hos daværende statsråd Gunnar Knudsen – ble det historiske øyeblikket markert med et nytt blått skilt. Det ble montert på Bolteløkka allé 10, bygården som ligger på hjørnet av Ullevålsveien og Bolteløkka allé, på høyden mellom St. Hanshauget og Adamstuen. Grunnlaget for etableringen av Norsk Hydro knyttes til denne adressen!

### **Om blå skilt**

Oslo Byes Vel lager kulturhistoriske skilt for hele landet. Skilt er nå montert fra Longyearbyen i nord til Kristiansand i sør. Tanken er ikke ny. Det finnes mange eksempler på denne ty-

pen skilting i byer med sans for sin historie. Hensikten er bokstavelig talt å synliggjøre historien der den skjedd.

Kriteriene for skilting er at stedet er knyttet til en betydningsfull person, en historisk begivenhet eller virksomhet – eller at objektets alder er bemerkelsesverdige. På Oslo Byes Vels nettside inviteres alle til å sende inn forslag til nye blå skilt. Og det var nettopp det seniorrådgiver Trond Aasland fra Norsk Industriarbeidermuseum (NIA) hadde gjort. Han holdt et foredrag om hvordan de hadde funnet fram til denne adressen, og om det industrieventyret møtet på denne adressen førte til. Foredraget han holdt etter avdukingen har vi fått anledning til å gjengi her.



Blant de fremmøtte var den nye eieren, Bård Rieber-Mohn, til venstre i bildet. De tre søsknene som nettopp har solgt bygården er Idar Olsen, nummer to fra venstre, Dag Olsen, nummer tre fra venstre og Rannveig Haugen, nummer fem fra venstre. På bildet ses også modist Mona Strand øverst på trappen, prosjektleder Ingeborg Hegtun fra Oslo Byes Vel står rett under skiltet, og helt til høyre, Arnhild Hegtun fra historielaget. Foto: Oslo Byes Vel



Bolteløkka allé 10. Foto: Chris Nyborg / Lokalhistoriewiki.

Tale ved Trond Aasland:  
**Kristian Birkeland og Sam Eyde møttes for første gang**

Bolteløkka allé 10 er en adresse som inntil ganske nylig har slumret i historiens halv-mørke. Det var i et middagsselskap her at professor Kristian Birkeland og ingeniør Sam Eyde møttes og samtalte for første gang. Omsider – på dagen 120 år seinere – avdukes nå en plakett på husveggen.

Vertskapet i middagen var statsråd Gunnar Knudsen og hans datter Louise. Dette middagsselskapet ga startskuddet til det som skulle bli Norsk Hydro – og en revolusjon for landbruket. 120 år seinere

er både Hydro og Yara tungvektene i norsk næringsliv. Og Rjukan-Notodden industriarv er innskrevet på UNESCOs verdensarvliste, som uttrykk for «gjennomgripende samfunnsendringer» og «en viktig tilvekst for menneskeheten på vitenskapens og ingeniørkunstens områder».

Hvorfor så mye oppmerksomhet om dette middagsselskapet på denne adressen? Tenk om det ikke hadde skjedd! Det er jo også en måte å skrive historie på...

Kanskje ville Rjukanfossen fortsatt ha fossen fritt. Kanskje ville vi aldri fått en gjødselindustri i Norge. Kanskje ville ikke Norge hatt den sterkeste økonomiske vekst



Trond Aasland. Foto: Oslo Byes Vel

i Europa mellom 1905 og 1915. Kanskje ville Rjukan fortsatt hett Saaheim og hatt et hundretall innbyggere.... Kanskje ville Kristian Birkeland aldri fått økonomiske midler til å publisere sin Nordlys-forskning – og bli en anerkjent, verdenskjent forsker... Kanskje...

Sam Eyde visste i alle fall å spille på middagsselskapet hos Gunnar Knudsen. Han kalte 13. februar 1903 for «den norske kvelstoffindustriens fødselsdag». Hvert år på denne datoen skal han ha sendt en bukkett røde roser til Louise Knudsen.

Eydes fremstilling er at det var han som unnfanget ideene som lå til grunn for samarbeidet med Birkeland – en fremstilling som Birkeland aldri stilte seg bak. Gunnar Knudsen sier for øvrig, i et intervju 10 år seinere, at det for det meste var Birkeland som førte ordet... Eyde må ha sett at Birkeland var mannen som kunne

hjelpen han til å lage industri av fossekraft. – Så de møttes igjen allerede dagen etter, og seks dager seinere sender Birkeland den første søknaden om patent. Den ble innvilget. Mye skjedde i løpet av 7 dager!

Gjødselet av luft var virkelig noe stort og nytt – så stort at Birkeland og Eyde tre ganger ble foreslått for en Nobelpris i kjemi. Nå var det jo slik at Eyde «bare» var bygningsingeniør, selv om han ville være oppfinner sammen med Birkeland. I selvbiografien forsøkte han å dokumentere at han bidro rent faglig til utviklingen av den kjemiske prosessen, ikke bare organisatorisk og økonomisk, noe han i høy grad gjorde.

Tre dager etter at Hydro var grunnlagt sa Eyde at det skulle investeres 60–80 millioner kroner i Telemark. Det var et helt statsbudsjett i 1905. Hydros regnskap i 1915 viste at selskapet hadde verdier tilsvarende 199 millioner kroner.

La meg så forklare hvorfor det skulle gå 120 år før vi står her: I Eyde-biografien «Den grenseløse gründer» (O.K. Grimnes, Aschehoug 2001) vises det til at middagsselskapet fant sted i statsrådens leilighet i Ullevålsveien. Kilden er et intervju Gunnar Knudsen ga til avisa Varden i 1913. Knudsen sier til og med at «det er en misforståelse at hin middag holdtes paa Borgestad. Det var i min daværende bolig i Ullevoldsveien herinde». Altså i Kristiania.



Generalsekretær Ole Rikard Høisæther fra Oslo Byes Vel ønsket velkommen og Hydros kommunikasjonsdirektør, Therese Rød Holm, avduket skiltet. Foto: Oslo Byes Vel

Ullevålsveien er lang. Verken Riksarkivet, Stortingets eller Regjeringens arkiv var til hjelp for å finne ut mer. Men så: For tre år siden ble Kristiania adressebok gjort tilgjengelig på nettet. I 1904-utgaven er statsråd Knudsen oppført på adressen Bolteløkkens allé 10, en adresse som vender ut mot Ullevålsveien. Dataene til 1904-utgaven var innhentet året før – og datteren, Louise Knudsen, var også å finne på en adresse litt nærmere St. Hanshaugen. Dermed faller også hennes rolle pent på plass.

Lysbueovnen og det som kalles Birkeland-Eyde-prosessen er kåret til tidenes

viktigste oppfinnelse i Norge. Birkeland omtales ofte som Norges viktigste vitenskapsmann. Om Sam Eyde er sagt mye – også dette: «Da løftet kom som for alvor skulle føre Norge inn i industriens tidsalder, kom det på to ben som tilhørte Sam Eyde. Knapt noen annen nordmann har betydd så mye for Norges økonomi og utvikling som han. Han hadde ideen, han hadde kompetansen, han hadde de nødvendige forbindelsene, og han hadde den handlekraft og besluttosomhet som var nødvendig for å få det til.» (Kåre Valebrokk i boka NORGE, 2005)

Tenk om de ikke hadde møttes! I for-

handlingene med tyske BASF (1906) ønsket Eyde å gi Birkeland posisjon som en godt betalt konsulent på livstid. Dette ble, forståelig nok, et vanskelig punkt, etter som en konsulent er noe man engasjerer for en kortere periode ... Men Eyde ga seg ikke. Slik er det også i Norden – men dette er et unntak!

Om Birkeland skal også sies: I alt 59 patenter er knyttet til Birkelands navn. De spenner meget vidt, men det er kun hans rolle og posisjon i Hydro som ga ham større inntekter og gjorde det mulig for ham å drive grunnforskning. Inntektene ga ham mulighet til å utgi to verk der han underbygde sin forklaring av fenomenet nordlys. Slik ble han verdenskjent.

Da Birkeland døde i Tokyo i juni 1917, holdt professor Nagaoka tale ved bisettelsen. Han sa blant annet: «Hans geniale ånd åpenbarte seg i hans forklaring av solflekken og i utnyttelsen av luftens kvælstoff. Det århundrer gamle problem ble til sist løst til praktisk brukbarhet ved hjelp av den elektriske lysbue. For alle elektroteknikere er Notodden vel kjent som et av de største elektriske verk, hvor man ved kjempemessige dynamomaskiner, drevet med vannkraft, frembringer tre meter lange lynliknende buer til fabrikasjon av kunstig salpeter. Men langt utover denne høyst verdifulle og vidunderlige oppfinnelse kommer hans navn til å leve lenge i fremtiden på grunn

av hans undersøkelser av polarlysets natur».

Så kan vi også driste oss til å hevde at et slikt livsverk, som anerkjentes da og i våre dager, ikke ville ha vært mulig om det ikke ble holdt et middagsselskap i Bolteløkka allé 10 den 13. februar 1903.

### **Bolteløkka allé 10**

Dette er en murbygning med 11 leiligheter fordelt på fire etasjer. Bygningen ble oppført i 1896–98. Arkitekten var Holm Munthe, som også var arkitekt for Bolteløkka skole, Ullevålsveien skole, restauranten på St. Hanshaugen og Frognerseteren.

Bygningen er L-formet og har fasade mot Bolteløkka allé og Ullevålsveien. Den er oppført som leiegård, og har vært det helt fram til dags dato. Hvem som eide gården da statsråd Gunnar Knudsen var leietaker der i 1903, er ikke bragt på det rene. Men Lilly Amre solgte gården i sin helhet i 1938 til Einar Olsen (f. 1887). Fra den gang har gården vært i samme families eie. Carl E. Olsen (f. 1917), som var eneste gjenlevende sønn, arvet gården fra sin far på 1970-tallet. Hans tre barn, Idar Olsen, Rannveig Haugen og Dag Olsen overtok leiegården i 2003. Flere familiemedlemmer har selv bodd i gården, men det er en æra som nå vil

bli avsluttet. Gården ble solgt i 2022 til Bård Rieber-Mohn, og skal totalrenoveres før de nye leilighetene vil bli solgt til selveiere. Nabovarsler med ferdig utformede tegninger og nye leiligheter i loftsetasjen er sendt på høring i nabolaget.

Det blir spennende å se hvordan huset vil fremstå etter oppussingen. Ikke minst gjelder det fasaden og husets «ansikt» mot Ullevålsveien. For dette er en bygård som, i tillegg til alle leilighetene, har forretningslokaler i fasaden mot Ullevålsveien. Det har vært ulike virksomheter i gang her fra gården var ny. Nederst på hushjørnet har det vært kjøtt- og fiskebutikk og catering. I det midterste lokalet har det tidligere vært melkebutikk, og Douglas Pettit, en engelsk grafiker som også bodde i gården, drev med grafisk design her. I det øverste lokalet har det vært skomaker, teppebutikk, salg av broderiprodukter og salg av terrengvognprodukter.

I dag er det kunstnere som leier disse lokalene. Nederst på hjørnet holder regissør og produsent Gaute Lid Larsen til. Han har arbeidet i NRK, for TV 2 og som freelance. Nå leder han produksjonsselskapet Cylinder Production AS sammen med Heidi Arnesen, et selskap som utvikler og produserer film i ulike formater. De ble nettopp

nominert til Oscar 2023 med kortfilmen «Nattrikken». Vi gratulerer!

I det øverste lokalet, som består av flere rom, er det i dag klesdesigner Ove Harder Finseth som råder grunnen. Han er utdannet ved Kunstthøgskolen i Oslo og har diplom for haute-couture fra Paris. Ove lager alt kunden har bruk for, fra dagligdagse drakter til brude- og selskapskjoler. Han designer, syr og broderer også klær og installasjoner til utstillinger i inn- og utland. Det er ikke lenger noen hemmelighet at det var han som designet og sydde brudekjolen til kronprinsesse Mette-Marit. Ove Harder Finseth er representert i det nye Nasjonalmuseets faste samling.

I det midterste lokalet finner vi modist Mona Strand, eller Hatte-Mona som hun er best kjent som. Hun har holdt til i dette lokalet i nesten 29 år, og har blitt en institusjon og humørspreder i nærmiljøet. Men denne våren blir den siste i disse lokalene for henne. Derfor vil vi gi hennes virke her på Bolteløkka en bredere omtale og stor takk.

## Hatte-Mona

I nesten 29 år har Mona Strand (f. 1965) drevet sin modistvirksomhet og forretning fra sitt lille lokale i Ullevålsveien. Alle kjenner Mona og Mona kjenner «alle». Det er lett å se når Mona er på plass i butikken sin. Da har hun satt ut stoler, et lite bord, levende lys og blomster – noen ganger er det til og med lagt ut en rød løper på fortauet som også har fått et raust lag med roseblader drysset utover.

Hele butikken er som et smykke-skrin. Den skiller seg ut, det er lett å bli forundret. Mange har nok stoppet opp, studert vindusutstillingen og undret seg på hvem som kjøper og bærer de kreasjonene som er utstilt – og hvordan er hun som lager dem? Modister er det jo ikke så mange av, så kanskje er det en tradisjon som bæres videre og har vært i familien hennes i generasjoner – fra den gang ingen kvinne gikk ut og følte seg «kledd» uten sin hatt?

De som likevel våger seg inn møter en strålende opplagt, smilende og «folkelig» kunstner. Mona er verken elitistisk eller snobbete, og virksomheten har hun bygget opp fra grunnen av. Riktignok hadde hun tilgang på fine materialer og farger fra barnsben av, fordi faren var medeier i Oslo Silketrykk som holdt til på Furuset, men

det var ikke gitt at Mona skulle søke kunstens vei. Hun utdannet seg først som frisør, og praktiserte en kort periode i en salong i Vika. De sterke produktene som ble benyttet i frisørfaget reagerte Mona på. Hun fikk rett og slett eksem, og skjønnte at hun måtte velge en annen vei. Det ble Statens håndverks- og kunstindustriskole, hvor hun ble uteksaminert i 1993. Tittelen på hovedfagsoppgaven hennes var Brusende hoder. Flere av de skulpturelle hodebekledningene hun laget til eksamen har alle siden kunnet beundre i butikken hennes.

Fra skolebenkens teori til egen praksis gikk det raskt. Mona hadde gleden av å få opplæring og være lærling hos modistfagets førstedame, May Aubert. Det var mens hun arbeidet hos henne Mona ble tipset om lokalet i Ullevålsveien og oppmuntret til å satse. Allerede 1. oktober 1994 var Mona på plass i sin lille butikk. Resten er like mye et eventyr, som historie.

For selv om det går an å gå inn i Monas butikk og bestille eller kjøpe en lue, en hatt eller en solbrem, så er virksomheten hennes langt mer omfattende. Hun har deltatt på en lang rekke utstillinger, og også selv stått for flere arrangementer. Av de mest spektakulære var utstillingen i Kunstindustrimuseet i 2014, hvor Monas 20



*Mona Strand i butikken sin – hun forbereder hatter til 17. mai feiring på Bolteløkka skole.*

*Foto: Arnhild Hegtun*

års-jubileum som modist ble markert på en flott måte, med et veksthus med hodebekledninger, bilder og visninger med modeller. Det er grunn til å markere når tradisjonsrike håndverksfag holdes i hevd. Fem år senere arrangerte Mona selv en minst like spektakulær Hat Walk gjennom Oslos gater fra butikken i Ullevålsveien til atelieret på Alexander Kiellands plass. 25 deltakere ble kledd opp i gevanter som skulle årstallet vært 1900, og med Monas hatter på alles hoder ble det et fargerikt og morsomt opptog som feiret hennes 25-års jubileum.

Mona Stands arbeider er innkjøpt til et titalls offentlige og private samlinger. Hun er for eksempel representert i det nye Nasjonalmuseets faste samling, og har nylig blitt profilert i VOGUE Scandinavia og VOGUE Arabia (2022).



Hatteparaden – eller Hat Walk – langs St. Hanshaugen i 2019. Foto: Arild Berg

Det er kongelig proveniens til flere av Monas modeller, og kuriøst nok har selveste Janet Jackson vært på besøk og handlet i Monas butikk. En vel så viktig begivenhet var det at Arild Berg dukket opp i butikken. Han kom riktignok ikke ridende på en hvit hest, men han vant modist-prinsessens hjerte. De giftet seg, etablerte seg i en leilighet på samme adresse og har fostret sine to sønner der. Arild er keramikker og professor ved Oslo Met - Storbyuniversitetet.

Nå skal bygården, Bolteløkka allé 10, totalrenoveres og de «nye» leilighetene vil bli lagt ut for salg. Mona og Arild har flyttet og etablert seg nærmere Bislett, og Mona er i ferd med å avslutte aktiviteten i butikken. Men heldigvis fortsetter den kreative produksjonen. Mona har blitt innvilget kunstnerlønn fra Statens kunstnerstipend, og er i ferd med å etablere seg i større lokaler i Grensen nr. 9 – fremdeles i bydel St. Hanshaugen.



Foto: Arnhild Hegtun





Nordre sving.. Foto: Harald Slaatsveen

*Her fortsetter historien om Bislett stadion, slik den ble fortalt på medlemsmøtet 12. september 2022. Steinar Helgesen er landskapsarkitekten som hadde en viktig rolle i Oslo kommunes arbeid med nye Bislett stadion i 2005.*

## NYE BISLETT BLIR TIL

AV: STEINAR HELGESEN

På verdenskartet er Oslo kjent for ting, Bislett stadion og Holmenkollen. Det er to idrettsanlegg som er med på å definere Oslo i verdenssammenheng. Bislett er en verdensrekordarena med 70 verdensrekorder. Det er ikke mange arenaer som kan måle seg med det.

På slutten av 1900-tallet hadde idretten behov for et nytt, moderne Bislett stadion. I 1994 ble politikerne invitert på en presentasjon fra de arkitektene som hadde laget Vikingskipet. De ville prøve ut en ny idé. I tillegg hadde idretten behov for endringer for fortsatt å kunne bruke Bislett som stadion. Det endte med en arkitektkonkurranse som kom i 1995, og som Arkitektfirmaet C.F. Møller vant.

Det blir veldig mange partnere i et

slikt prosjekt. Idrettene som hadde behovet var primært friidretten, sekundært fotball, og så var det litt snakk om skøyter. Men det var egentlig publikum som var mest opptatt av skøyter. Skøyteforbundet ville ha kunstfrosset bane, og gjerne og med tak over, på Valle Hovin.

Idretten er organisert i Oslo Idrettskrets, og Oslo Idrettskrets satte seg ned med alle brukerne og ble enige om behovet. De laget programmet. Det ble ikke endret underveis og det er veldig godt for oss som driver med planlegging. Endringer ute i en byggeprosess medfører gjerne store kostnader. I tillegg kom alle de kommunale etatene: Plan og bygning, regulering, veiene, transport – buss og trikk, vann og avløp, strøm. Parkering – skal det



Sett mot nord og Louises gate. Foto: Harald Slaatsveen

være parkering her? Park – Lille Bislett – hva gjør vi med den? Og ikke minst var det dette med vern.

Dette var et historisk anlegg, OL-anlegg fra 1952, derfor kom Riksantikvaren tidlig inn. De antikvariske myndighetene stilte ganske mange krav til løsninger. Når du er på Bislett ser du byen rundt. Dette var veldig sentralt i planleggingen. Et forslag gikk ut på at næringslivet skulle bygge forretninger rundt hele. Da ville det koste Oslo kommune bare hundre millioner. Men i dialogen med Riksantikvaren og med nabolaget var alle veldig opptatt av at dette ikke skulle

bli for stort, ikke ese opp for mye. Det ble gode prosesser.

Blant en del innbyggere i bydelen var det likevel stor misnøye. Det var noen møter hvor det sto: «Bislett brøl mot ny stadion». Jeg var på det møtet, men jeg fikk ikke snakket mer enn et par minutter så var det «Ja men. Ja men....». Jeg har aldri vært på et møte hvor det har vært sånt engasjement. Da var det naboer som mente at nå får vi murer. Nå får vi hverken sol eller lys eller noen ting.

Noe annet var det med «hvor ble det av skøytebane». Jan Erik Vold, Dag Solstad, Kjartan Fløgstad og flere



Stadion sett mot Sofies gate og Doblougløkken. Foto: Harald Slaatsveen

skrev boken «Folkets stadion». Det som egentlig gikk igjen var at de ville tilbake til skøytestadion. De hadde ikke fått med seg at friidrett har en indre radius som er slik at den delen du løper langs innerst, den har én radius når det gjelder friidrett. Skøyter har en 400 meter bane de også, men indre radius er mye mindre (friidrett indre radius 38,5 m, skøyter hurtigløp indre radius 25 m.) Og det betyr at skulle du ha skøytebane her på kunstis så ville det ta store deler av det som var tenkt til fotballen. Så da ville du få kunstis oppå gresset. Og i tillegg så har vi en liten dosering av svingene på en fri-

idrettsbane, så du måtte bygge opp ganske mye is utover dette gressfeltet for å til det. Idretten ville helt klart ikke ha dette her. Skøytebane ville ha sine egne anlegg fordi kravene er blitt svært spesialiserte. Det gamle anlegget her for hundre år siden hadde en flat grusbane, da kunne du gjøre hva som helst utpå der – friidrett, fotball og skøytebane om vinteren. Spesialiserer du, er det mer begrenset hvor mange idretter man kan ha, og en del du ikke kan få kombinert.

Jeg ble jo kjent med de som protesterte også. Skuespilleren Peter Lindbæk var alltid med når det var de-

monstrasjoner, møter i rådhuset og så videre. Han dukket alltid opp, veldig engasjert. Han var på åpningen i 2005 og da sa han til meg at «jeg må si at jeg kjenner meg litt igjen». Og det var nettopp dette med tribunene og murene som går rundt, du ser du er i byen. Og det er noe av det jeg også føler er en kvalitet. Du sitter ikke inne i en boble, du er i byen – Oslo by. De som protesterte mye var jo også redd for at verdien av leilighetene rundt her ville synke hvis man rev. Og da var det litt moro å lese annonser for leiligheter etter at arenaen var ferdig som averterte med «utsikt til Nye Bislett stadion». Så ting gikk ikke så galt.

Vi hadde dialog med Riksantikvaren. Der ble det presisert at «det er viktig å ta vare på aktiviteten også. Den er bevaringsverdig. Det er ikke alltid at det er murene som er det viktigste». Det gjorde at vi gikk for ny bane som den vi har idag. I dagens løsning gjenfinner man mange av elementene fra slik Bislett var før.

Finansieringen er alltid viktig i et slikt stort prosjekt. Det første bearbejdede forslaget etter konkurransen, det vil si forprosjektet, hadde en kalkyle på 650 mill. Staten ved Kulturdepartementet hadde i utgangspunktet sagt seg villig til å dekke 50% av de idrettslige kostnadene. I 2001 gikk de-

partementet tilbake på sitt tilsagn og sa at prosjektet kunne få 50 mill. kr i støtte fra spillemidlene. Kommunen sa at mer enn 350 mill. kr har vi ikke råd til. «Nå må vi kutte». Men Stortinget la på 15 millioner, så til slutt var det 415 millioner vi hadde å bygge for. Vi fikk pris fra 2 entreprenører som lå ca. 50 millioner over det vi hadde. Da gikk vi i dialog med entreprenørene for å finne ut hva vi kunne gjøre annerledes.

Vi hadde samme dialog med begge to. Istedenfor å lage tribuner som er helstøpt i sirkler sa den ene entreprenøren: «Vi lager dem med elementer». De fikk oppdraget. Betongelementer som stables fikk ned prisen ganske mye. I Danmark var det en betongelementfabrikk – på danskebåten kom det trailere med tribunelementer fra Danmark. Da så vi moderne teknologi, datateknikk i produksjon. De kom fra Danmark, satte bilen utenfor her og heiste elementene på plass, og det passet akkurat. Og her er det jo ikke to elementer som er like, når du skal ha en runding er de jo smalere og smalere. Men de fikk det til. Arkitektkontoret vi brukte var C.F. Møller som bygget opp et kontor i Oslo og som har kontorer over store deler av Europa. Det var veldig bra å jobbe med dem.

Vi liker å si at det ble satt en liten



Løpebanen under stadion. Foto: Harald Slaatsveen

verdensrekord i bygging av stadion her. Riving startet i mai 2004 og så klarte man å gjennomføre den første Bislett Games i juli 2005. I løpet av de neste fem år fikk vi ekstra midler til tak over hovedtribunen, som Riksantikvaren hadde sagt nei til, diverse innredning av kontorer, innendørs løpebane (under tribunen) og diverse uteanlegg, og sluttsummen ble 480 millioner.

Et av prosjektene som ble gjennomført etterpå gjaldt energi. Det er solceller satt opp på taket over tribune-

ne. Solceller produserer jo mye energi også når det ikke er så mye bruk for den. Vi prøver derfor med batterier fra tidligere el-biler. De mister jo en del effekt, og når de da er på rundt sytti prosent bør de skiftes ut. Disse gamle batteriene kan brukes til å lagre strøm så den kan brukes når du har bruk for den. Dette er også et prosjekt som er gjennomført etterpå.



Olympiske vinterleker åpnes på Bislett stadion i 1952. Foto: Paul Andreas Røstad/ Oslo Museum

# FOLKETS STADION

AV LIV DIETRICHS

Boken Steinar Helgesen refererer til, «Folkets stadion Bislett», kom i 2005. Den er redigert av Dag Solstad, Kjartan Fløgstad og Jan Erik Vold, og har flere fortellinger om nærmiljøet, slik de som har bidratt til boken har opplevet det i sin oppvekst. En stor del av boken handler om skepsisen og motstanden et nytt Bislett ble møtt med, og prosessen i årene før nye Bislett sto ferdig. Boka starter med et sørgedikt.

## BISLETT I DET BLÅ

Veggene er revet ned  
Flaggene er brent.  
Det som driver i luften  
er ikke regn, det er sement.  
Det lukter surt av gammel murpuss.  
Gjennomkjøring er forbudt.  
Portene er stengt. Forbindelsen  
brudt.  
Her er et rivningsområde.  
Glem det som var her før, min venn.  
Det pakket sammen og dro  
Gud vet hvorhen.  
Et hull i bakken er alt som er igjen.

Noen vet mest og noen vet best  
og noen dilter med,  
og noen driver på og river  
og noen står og ser på  
for en skigard kan'kje vara,

og at tiden går kan ingen  
gjøre noe med.  
De fattige bygger, de rike river ned.  
Og her er et rivningsområde.  
Snart dukker byttedyrene frem  
og tar med seg en murbit  
og går hjem.  
Og det var det siste noen så til dem.

Det var et sted, det var en gang,  
det var en by, det var ...  
Nå står et krater i solnedgangen  
og leter etter svar  
på hva som egentlig hendte,  
på hva som egentlig skjer.  
Løvene brøler ikke mer.

Her er for deg, gamle Bislett.  
Jeg ser deg sveve oppe i det blå,  
og himmelens engler fyller Store Stå  
kledd i djevlelue og trikot.

OLE PAUS

Under kapitlet «Harryåret 2000» skriver Jan Erik Vold:

«Oslos ordfører Per Ditlev Simonsen, som har markert hovedstadens antatte tusenårsjubileum ved å male blåtrikken tigersjegel («Tigerstaden») og nedlegge fem av byens seks bad ..... forklarer entusiastisk hvordan jubileumsåret skal avsluttes.

På nyttårsaften 2000 skal det avhol-

des et folkestevne på Bislett stadion, der man skal sprengre løs biter av betongmuren, slik at folk kan få med seg et stykke minnestein hjem (á la Berlin-muren 1989). Til å forestå denne sprengning har de leid Olsen-bandens Dynamitt-Harry (Harald Heide-Steen junior). «Tigerstaden setter spor» skal stevnet hete, der folk får lov til å sette sine håndflater i fuktig sand, som siden støpes i gips. Det heter at «gipshendene» skal senere inngå i en kunstnerisk utsmykning av Nye Bislett. Ordføreren har alt levert sitt håndtrykk til forevigelse.»

DAGBLADET 15.12.2000

Og hvordan gikk det? Det er beskrevet i punkt en av fem som skildrer ordførerens bravader i kapitlet «Ditlev-Simonsens siste sjanse»:

«Han smadret en av Bisletts friske betongvegger, puttet steinene i 14 500 plastikkposer, til å dele ut blant de fremmøtte nyttårsaften 2000, da Dynamitt-Harry skulle prøvesprengre Bislett i lufta – skjønt intet vedtak om riving av stadion forelå. .... Værgudene svarte med 12 grader minus. 500 poser ble man kvitt.»

DAGBLADET 24.10.2002

## QUIZ

QUIZ OG BILDE: KNUT GULBRANDSEN



1. Hvor kan man beskue dette, og hvem er kunstneren?
2. For hvilket monumentalt bygg ble landets første arkitektkonkurranse avholdt i 1849?
3. Foran søndre sving står en statue av Kupper'n. Hvilket ben hviler han på, høyre eller venstre?
4. Hva heter gården på toppen av Geitmyrsveien ved parken med et gult hovedhus i sveitserstil?
5. Hva er mottoet til Folkehelseinstituttet?
6. Hvem er arkitekten bak Lovisenberg kirke og hvem har laget glassmaleriene?
7. Hvem tiltrådte som ny byantikvar 1. mars?
8. Hva heter Harry Hole-prisen som deles ut på Schrøder hvert år?
9. Hvilken gård har adresse Thulstrups g. 3?
10. Dikteren Jørgen Moe arbeidet også som prest, i hvilken kirke i vår nærhet?

(Svar på side 32)



*Kø ved Majorstuhuset 1969. Foto: Henrik Ørsted/Oslo Museum.*

*Til understøttelse av en truet tradisjon bringer vi en av mange gode offentlige aprilspøker.*

## 1. APRIL I NRK

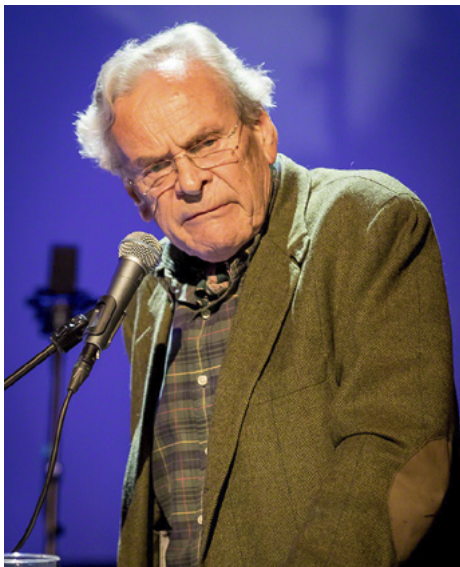
AV TORKJELL BERULFSEN

Alle som har levd en stund husker spenningen, hva blir årets 1. aprilspøk i radio og aviser. Dette er forlenget forbi og leit er det når vi tenker tilbake på de virkelig gode spilloppene som ble servert. Den beste av dem alle var vel den gangen det ble meldt om billigsalg på Polet, men man måtte ha med emballasje selv; flasker eller bøtter og spann. Den dagen ble det funnet haugevis med flasker og spann i portrom og søppelkasser etterhvert som spøken gikk opp for de lettlurte.

Min salige sjef Rolf Kirkvaag arbeidet i hine dager i både dagsnytt og underholdningsavdelingen i NRK og skulle 1. april ha sin svoger til middag og sa litt utpå kvelden at det nå ville komme noe veldig interessant på radioen. Sølvsuperradioen ble slått på og en

stemme sa at man nå ville få en demonstrasjon av det nye mediet: Televisjon. Alt som trengtes var et stort speil, et håndkle og et vaskevannsfat med kokende vann. Svogeren ble i fyr og flamme og stablet det hele på plass etter å ha forvisset seg om at vannet var skikkelig varmt. Seilet skulle skråstilles i vaskevannsfatet, håndkle over hodet, vent et par minutter og fjerne det. Tørk av speilet og du ville å se en virkelig ape. Alt ble utført etter forskriftene og svoger ble meget forbannet da apen var ham selv i speilet, mens Kirkvåg hikstende kunne brøle «Aprilsnarr».

Svogeren bannet stygt og freste i sine eder over hvor umulig det var å gjøre gjengjeld mot NRK. Det burde kunne la seg gjøre mente Kirkvaag. Planen



*Torkjell Berulfsen bor på Valleløyen.  
I år ble han 80 år. Vi gratulerer!  
Foto: Tore Setre 2016/ Wikimedia Commons.*

ble satt i verk: Fru Kirkvaag ringte et nesten hemmelig nummer i Radioen og sa hun var Rikstelefonen i Larvik og satte over til svogeren som presenterte seg som lensmannen i Larvik og ville ha inn en melding etter Dagsnytt kl 22. «For kontrollringing så er mitt nummer Larvik 18». Kl 22 gikk meldingen ut på luften om at Lensmannen i Larvik kunne melde at Brevikbroen var stengt, omkjøring via riksveiene sånn og sånn og sånn, sånn og sånn.. Hallo-mann på vakt som alltid leste disse meldingene leste klart og tydelig det hele og fortsatte: «Vi gjentar denne

meldingen». Da går døren til hallo-mannstudio nr. 13 opp og inn stormer en dagsnyttmedarbeider. Hosteknapp og dundrende stillhet: «Det er ingen bro der». Den skulle komme flere år senere.

Full panikk, god forvirring og hallo-mann Leif Dubard griper inn i pauseplateskapet og finner i panisk desperasjon den første og ikke den beste platen han fant uten å sjekke den. Det var Kongesangen. Verre kunne det ikke bli. Katastrofen var fullkommen. Arthur Klæbo, som var sjef for alle halloerne, sverget på at om han så skulle holde på til sin døyande dag så skulle han finne ut av hvem som hadde tort å henge ut og gjøre narr av selveste Riksringkastingen, institusjonen som hadde samlet Norge til ett rike. I godt animert tilstand under en sommerfest på Sundvolden et par år senere pekte Kirkvaag på seg selv til Klæbo og sa lattermildt «Brevikbroen». Det endte med et slagsmål. Men svogeren hadde fått sin hevn og NRK en solid ripe i lakken.

## ÅRSMELDING 2022

### **Om historielaget**

St. Hanshaugen historielag ble stiftet 27. mai 2015.

Lagets formål er å fremme interessen for og øke kunnskapen om bydelens historie, samt bidra til vern av bydelens kulturminner.

Laget dekker området som omfatter St. Hanshaugen bydel.

Vi er medlem av Fellestrådet for historielag i Oslo og Landslaget for Lokalhistorie.

### **Styret**

*Leder:* Liv Dietrichs

*Nestleder:* Bjørn Bjerkeskaug

*Kasserer:* Tor Grødum

*Styremedlem:* Dag Grønvold, Lisen Roll, Ingrid Østen

*Varamedlemmer:* Karin Lund, Ellen Omtvedt Jensen

*Valgkomité:* Bodil Glad, Helga Arnesen.

*Revisor:* Mohammed Saqib.

### **Økonomi**

Egenkapital pr. 1.1.2023 er kr 86 958.

Betalende medlemmer ved inngangen av 2023 er 154.

Grasrotmidler: Kr 4852 kom inn på vår konto i 2022. Vi takker alle dere som gir grasrotmidler til oss.

### **Informasjon til medlemmene**

Laget sender informasjon via mail og post.

Hjemmeside:

[sthanshaughenhistorielag.no](http://sthanshaughenhistorielag.no)

Facebook:

[St. Hanshaugen historielag.no](https://www.facebook.com/sthanshaughenhistorielag)

Mailadresse: [post@sthanshaughenhistorielag.no](mailto:post@sthanshaughenhistorielag.no) (*Senere forandret til: [historie@sthanshaughenhistorielag.no](mailto:historie@sthanshaughenhistorielag.no)*)

### **Medlemsblad**

Laget har gitt ut to medlemsblader i 2022 med følgende innhold:

Nr. 4 i mai: Kongens by og byens marker, Barneparkene, Knut Borge, Bokanmeldelse: Grensegang i fortidens Oslo – et historisk atlas over



*Historielaget har omvisning på Deichman Bjørvika i koronaens tid. Foto: Liv Dietrichs.*

byen. På baksiden: St. Hanshaugen frivilligsentral.

Nr. 5 i november: Knut Aslaksby forteller om sin barndom i Deichmans gate, Jøder i bydel St. Hanshaugen, Valgene til Riksforsamlinga, Eidsvoldsgrunnlova, Bislett stadion 100 år. På baksiden: St. Hanshaugen seniorsenter.

Redaksjon har vært Helge Høifødt, Ingeborg Heiestad og Liv Dietrichs.

### **Styrearbeid**

Det har vært avholdt 6 styremøter.

Vi har fulgt opp aktuelle bygge- og reguleringsaker: Ferd Eiendoms planer for NRK-tomta, midlertidig bruk av Veterinærhøgskolen (Adamstuen), Matkultursenterets «drivhus» i Geitmyra skolehage.

Styret har høsten 2022 startet utprøving av styreweb.com, som bl.a. er tilpasset historielag og gir rabatt til medlemmer av Landslaget for Lokal-

historie. Vi har tatt i bruk Medlem, Regnskap og Arkiv.

Lisen Roll og Helge Høifødt har deltatt i Fellestrådets årsmøte høsten 2022.

### **Nye nettverk**

2022 var Frivillighetens år. Vi deltar i 2 nye nettverk.

*Oslo Kulturarvnettverk.* Lokale frivillige lag og kulturvernmiljøer er for første gang samlet i et stort faglig kulturarvnettverk. Første møte var 28. april. Våre representanter: Lisen Roll og Helge Høifødt.

*Bydel St. Hanshaugen Frivillignettverk.* Ingrid Østen representerer oss. Nettverket skal bl.a. bidra til felles arrangementer i bydelen. I den forbindelse ble «Oppdag nabolaget» arrangert 7. september på Knud Knudsens plass. Vi hadde stand og Helge Høifødt guidet på byvandring i nærområdet.

### **Medlemsaktiviteter**

#### **HISTORIELAGETS MØTER OG VANDRINGER**

*Deichman Bjørvika* 24. januar. Avdelingsdirektør Mari Eeg fortalte det hun da visste om planlagt bibliotek i vår bydel. Etterpå fikk vi omvisning i biblioteket.

*Osloarkitekturen nå til dags – maksimal tilpasning* 8. februar. Foredrag v/ kunsthistoriker Truls Aslaksby.

*Memoar – norsk organisasjon for munnleg historie* 15. mars. Foredrag v/ leder av Memoaravdelingen i Oslo, Cathrine Hesselberg.

*Middelalderbyen* 10. mai. Vandring med Osloguide Ellen Omtvedt Jensen.

*Akersryggen* 1. juni. Vandring fra St. Hanshaugen til Trefoldighetskirken med kunsthistoriker Truls Aslaksby.

*Fra Ruth Maiers plass til Kiellands plass.* Vandring i Waldemar Thranes gate og Bjerregaards gate. 31. august v/ Helge Høifødt og Liv Dietrichs.

*Velkommen til å høre Bislett-historien.* *Bislett stadion 100 år.* 12. september. Foredrag v/ Bjørn Bjerkeskaug, Rune Stenersen, Arne Kvalheim og Steinar Helgesen. (Se medlemsblad nr. 5 og 6)

*Snublesteiner – mer enn et minnesmerke* 15. november. Foredrag v/ kulturformidler Sidsel Levin.

*God jul – julens tradisjoner* 12. desember. Førjulsmøte med bevertning og foredrag v/ kunsthistoriker Geir Thomas Risåsen.

14. februar 2023.

styret





Steinvelobroen, St. Hanshaugen.

#Oslove

*Kommunen har delt ansvaret for tilbudene til byens innbyggere i 15 bydeler og i ulike etater. Vi samarbeider på tvers og ønsker å skape en mangfoldig, inkluderende og trygg by med muligheter for alle. I sum har vi ansvaret for ulike tilbud og tjenester til innbyggerne hele livet.*

## FRA BYDEL ST. HANSHAUGEN

---

FOTO OG TEKST: CHRISTINE THUNE,  
KOMMUNIKASJONSRAÐGIVER I BYDEL ST. HANSHAUGEN.

Lurer du på hvem som gjør hva i kommunen?

Sjekk [www.oslo.kommune.no](http://www.oslo.kommune.no) og søk på tema/det du lurer på. Her skal du finne informasjon om alt «kjerneinnhold» fra bydelen og kommunen.

Øverst til høyre på websiden finner du «Min side». Der kan du følge med på informasjon som angår deg, bla. om eiendomsskatt, beboerparkering, avgifter, og logge inn med bank-ID for å se varslinger m.m.

Bydelen har en «forside» med basisinformasjon: [www.oslo.kommune.no/](http://www.oslo.kommune.no/)

bydeler/bydel-st-hanshaugen. Herfra kan du gå videre i tre hovedbokser:

1. «**Finn alle tjenester**». Her kan du søke tjenester og tilbud. De er oftest sortert på fagområder og deretter delt inn i bydeler. Vil du ha kontaktinformasjon til Helsestasjonen eller finne en seniorveileder? Søk etter dette og velg så bydel. Slik finner du også hjemmesykepleie, ungdomstilbud, tilbud innen psykisk helse m.m. Eller lurer du på svømmehaller og snømåking? Søk opp ordene og finn informasjonen du trenger.

2. «**Kontakt og organisasjon**». Her finner du bydelens planer, dokumenter og ledergruppe.
3. «**Politikk og politiske møter**». Finn lokalpolitikkerne i bydelsutvalget (BU), og våre råd og komiteer.

Er du over 60 år og leter etter aktuelle tilbud fra bydelen/kommunen?

Nå har vi samlet dem i Helseveiviseren, slik at du enkelt kan finne frem. [www.oslo.kommune.no/helseveiviser](http://www.oslo.kommune.no/helseveiviser)

Med mottoet «Sammen i Bydel St. Hanshaugen», jobber vi for å skape et trygt og godt lokalsamfunn med gode levekår for alle.



**Følg oss på Facebook:**

[www.facebook.com/bydelsthanshaugen](http://www.facebook.com/bydelsthanshaugen)

### Svar på Quiz s. 23

1. *Glassmaleri Gamle Aker kirke og kunstner Torvald Moseid.*
2. *Trefoldighetskirken*
3. *Høyre*
4. *Voldeløkken, Nicolailøkken er også riktig*
5. *Bedre helse for alle*
6. *Harald Aars og Maria Vigeland*
7. *Ellen Hole*
8. *En ålreit fyr/ ei ålreit dame*
9. *Lindern*
10. *Vestre Aker*

### Retting

I artikkelen om Bislett stadion 100 år i medlemsblad nr. 5 står det at den olympiske ild vanligvis blir tent på Mount Olympus i Hellas. Det er feil. Ilden blir vanligvis tent i byen Olympus. Vi beklager feilen.

### AKTIVITETER MAI OG JUNI 2023.

**Onsdag 31. mai kl. 18.00:**

Prinds Christian Augusts Minde og de Fattiges kvarter. Vi møtes på Youngstorget. Omviser er historiker Johanne Bergkvist.

**Torsdag 8. juni kl. 17.00:**

Fortellerkafé i det grønne: Vi møtes ved utekjøkkenet i Geitmyra skolehage. Tore Fallér, som er ansvarlig på vegne av Utdanningsetaten for skolehagene i Oslo, forteller om Geitmyras historie, aktuelle aktiviteter og utfordringer. Signe Kalsnes forteller om arbeidet som pågår for å bevare skolehagen.

*NB: Værforbehold: Dersom det sprutregner 8. juni utsetter vi til uka etter, onsdag 14. juni kl. 17.00.*

### Vil du bli medlem i historielaget?

Send e-post til [historie@sthanshaughenhistorielag.no](mailto:historie@sthanshaughenhistorielag.no)

Vi trenger navn og adresse, og du kan oppgi e-post (brukes til utsendelser) og telefonnummer.

-Kr 200 for medlemskap pr. år

-Kr 300 for familiemedlemskap

Vi sender deg faktura.

### AKTIVITETER HØSTEN 2023.

**Onsdag 6. september:**

Oppdag nabolaget: Historielaget deltar sammen med andre frivillige lag og organisasjoner på Knud Knudsens plass.

**Onsdag 13. september kl. 18.00:**

I Trefoldighetskirken vil Pål Kristian Balstad fortelle om kirkens historikk, arkitektur og kunst. Han vil også orientere om kirken som freds- og forsoningskirke i dag.

**Medio oktober:**

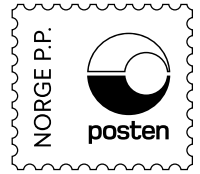
Vi planlegger å bli bedre kjent med Glasmagasinet, bygården helt sør i bydelen vår på hjørnet av Storgata med fasade mot Stortorget. Professor Rolv Petter Amdam (BI) vil hjelpe oss med det. Han er en av forfatterne av verket «Vel blåst! Christiania Glasmagasin og norsk glassindustri 1739–1989».

**Medio november:**

Vi drar på besøk helt nord i bydelen – til NRK. Professor emeritus Lars Thue vil holde et foredrag om forhistorien: Kringkastingsmasta på Lambertseter.

**Onsdag 13. desember:**

Menighetssalen, Lovisenberggata 4 E  
Førjulsmøte med Bolteløkka Jentekor, dirigent Linn Andrea Fugelseth.



*Kristparken 2008. Foto: Helge Høifødt.*

### **Kristparken oppgraderes**

Nå er det endelig klart for oppgradering med mer ballbaner, nye adkomster og annen oppgradering av parken.

**RETURADRESSE:**

**St. Hanshaugen historielag,  
v/ Bjørn Flatland  
Pilestredet Park 19  
0176 Oslo**